

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 44/19

Λουξεμβούργο, 28 Μαρτίου 2019

Απόφαση στην υπόθεση C-405/16 P
Γερμανία κατά Επιτροπής

Το Δικαστήριο ακυρώνει την απόφαση της Επιτροπής κατά την οποία ο γερμανικός νόμος για τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας του 2012 (EEG του 2012) ενείχε κρατικές ενισχύσεις

Η Επιτροπή δεν απέδειξε ότι στα πλεονεκτήματα που προέβλεπε ο EEG του 2012 εμπλέκονταν κρατικοί πόροι και ότι τα πλεονεκτήματα αυτά συνιστούσαν, ως εκ τούτου, κρατικές ενισχύσεις

Το 2012, η Γερμανία θέσπισε, με τον νόμο για τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας (EEG του 2012), καθεστώς στήριξης των επιχειρήσεων ηλεκτροπαραγωγής από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και από αέρια ορυχείων («ηλεκτρική ενέργεια EEG»).

Ο εν λόγω νόμος εξασφάλιζε ¹ στους παραγωγούς αυτούς υψηλότερη τιμή από την τιμή αγοράς. Για τη χρηματοδότηση του ως άνω μέτρου στήριξης, ο νόμος προέβλεπε «επιβάρυνση EEG» σε βάρος των προμηθευτών που εφοδιάζουν τους τελικούς πελάτες, η οποία στην πράξη μετακυλιόταν στους πελάτες αυτούς ². Ωστόσο, ορισμένες επιχειρήσεις, όπως οι ενεργοβόρες επιχειρήσεις του παραγωγικού τομέα, μπορούσαν να επωφελούνται ανώτατου ορίου της (μετακυλιόμενης) αυτής επιβάρυνσης για να διατηρούν την ανταγωνιστικότητά τους σε διεθνή κλίμακα. Η επιβάρυνση EEG έπρεπε να καταβάλλεται στους διαχειριστές συστημάτων διαπεριφερειακής μεταφοράς υψηλής και πολύ υψηλής τάσης (ΔΣΜ), οι οποίοι υποχρεούνταν να διαθέτουν την ηλεκτρική ενέργεια EEG στην αγορά. ³

Με απόφαση της 25ης Νοεμβρίου 2014 ⁴, η Επιτροπή διαπίστωσε μιν ότι ο EEG του 2012 ενείχε κρατικές ενισχύσεις αλλά ενέκρινε μεγάλο μέρος αυτών.

Κατά την Επιτροπή, μολονότι η στήριξη των επιχειρήσεων παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας EEG συνιστά κρατική ενίσχυση, η ενίσχυση αυτή είναι πάντως συμβατή με το δίκαιο της Ένωσης. Η Επιτροπή χαρακτήρισε επίσης ως κρατική ενίσχυση τη μείωση της επιβάρυνσης EEG για τις ενεργοβόρες επιχειρήσεις. Κρίνοντας ότι το μεγαλύτερο μέρος των μειώσεων αυτών ήταν συμβατό με το δίκαιο της Ένωσης, η Επιτροπή διέταξε την ανάκτηση περιορισμένου μόνον μέρους των ενισχύσεων.

Η Γερμανία άσκησε προσφυγή κατά της απόφασης αυτής ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, προσφυγή την οποία το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε με απόφαση της 10ης Μαΐου 2016. ⁵

¹ Ο νόμος αυτός εφαρμόστηκε από την 1η Ιανουαρίου 2012 έως τις 31 Ιουλίου 2014. Από την 1η Αυγούστου 2014, αντικαταστάθηκε από τον EEG του 2014, τον οποίον η Επιτροπή ενέκρινε με απόφαση της 23ης Ιουλίου 2014 (βλ. το ανακοινωθέν τύπου της Επιτροπής IP/14/867).

² Η επιβάρυνση αυτή αντιπροσώπευε το 20 % έως 25 % του συνολικού ποσού του τιμολογίου ενός μέσου τελικού καταναλωτή.

³ Επομένως, η επιβάρυνση EEG αντιπροσωπεύει την ενδεχόμενη διαφορά μεταξύ της τιμής που επιτυγχάνουν οι ΔΣΜ στην αγορά άμεσων συναλλαγών της ηλεκτρικής ενέργειας EEG που εισάγουν στο δίκτυό τους και της οικονομικής επιβάρυνσης που τους επιβάλλει η εκ του νόμου υποχρέωση πληρωμής της εν λόγω ηλεκτρικής ενέργειας βάσει τιμολογίων που καθορίζονται από τον νόμο, διαφορά την οποία οι ΔΣΜ έχουν το δικαίωμα να ζητούν από τους προμηθευτές που εφοδιάζουν τους τελικούς πελάτες.

⁴ Απόφαση (ΕΕ) 2015/1585 της Επιτροπής, της 25ης Νοεμβρίου 2014, σχετικά με το καθεστώς ενισχύσεων SA.33995 (2013/C) (πρώην 2013/NN) [που χορήγησε η Γερμανία για τη στήριξη της ηλεκτροπαραγωγής από ανανεώσιμες πηγές και για τους μεγαλύτερους καταναλωτές ενέργειας] (ΕΕ 2015, L 250, σ. 122· βλ., επίσης, το ανακοινωθέν τύπου της Επιτροπής IP/14/2122).

Στη συνέχεια, η Γερμανία άσκησε αναίρεση κατά της ως άνω απόφασης του Γενικού Δικαστηρίου ενώπιον του Δικαστηρίου.

Με τη σημερινή απόφασή του, το Δικαστήριο κάνει δεκτή την αναίρεση, αναιρεί την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου και ακυρώνει την απόφαση της Επιτροπής.

Κατά την κρίση του Δικαστηρίου, κακώς το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι τα κεφάλαια που προέρχονται από την επιβάρυνση EEG αποτελούν κρατικούς πόρους.

Συνεπώς, δεν συντρέχει ένα απαραίτητο στοιχείο για τον χαρακτηρισμό ως «ενισχύσεων» των πλεονεκτημάτων που προκύπτουν από τους μηχανισμούς που θεσπίζει ο EEG του 2012⁶.

Αφενός, η επιβάρυνση EEG δεν μπορεί να εξομοιωθεί με φόρο, δεδομένου ότι ο EEG του 2012 δεν υποχρεώνει τους προμηθευτές που εφοδιάζουν τους τελικούς πελάτες να μετακυλίου στους πελάτες αυτούς τα ποσά που έχουν καταβληθεί στο πλαίσιο της επιβάρυνσης EEG. Συναφώς, δεν αρκεί το γεγονός ότι, «στην πράξη», το οικονομικό βάρος που προκύπτει από την επιβάρυνση EEG μετακυλιέται στους τελικούς πελάτες.

Αφετέρου, το Γενικό Δικαστήριο δεν διαπίστωσε ότι το κράτος είχε εξουσία διαθέσεως των κεφαλαίων που προέρχονται από την επιβάρυνση EEG, ούτε καν ότι ασκούσε δημόσιο έλεγχο στους ΔΣΜ στους οποίους έχει ανατεθεί η διαχείριση των εν λόγω κεφαλαίων .

Το Δικαστήριο επισημαίνει, μεταξύ άλλων, ότι το γεγονός ότι τα κεφάλαια που προέρχονται από την επιβάρυνση EEG προορίζονται αποκλειστικώς για τη χρηματοδότηση των καθεστώτων στήριξης και αντιστάθμισης, δυνάμει των διατάξεων του EEG του 2012, τείνει μάλλον να αποδείξει ότι ακριβώς το κράτος δεν ήταν σε θέση να διαθέσει τα εν λόγω κεφάλαια, δηλαδή να αποφασίσει να τα χρησιμοποιήσει για διαφορετικό σκοπό. Επιπλέον, μολονότι βάσει των στοιχείων που έγιναν δεκτά από το Γενικό Δικαστήριο μπορεί πράγματι να συναχθεί ότι οι δημόσιες αρχές ασκούν έλεγχο για την ορθή εφαρμογή του EEG του 2012, δεν μπορεί, αντιθέτως, να συναχθεί η ύπαρξη δημόσιου ελέγχου επί των κεφαλαίων που προέρχονται από την επιβάρυνση EEG.

Για τους ίδιους λόγους, το Δικαστήριο διαπιστώνει ότι **η Επιτροπή δεν απέδειξε ότι στα πλεονεκτήματα που προβλέπει ο EEG του 2012 εμπλέκονταν κρατικοί πόροι και ότι τα πλεονεκτήματα αυτά συνιστούσαν, ως εκ τούτου, κρατικές ενισχύσεις.**

Συνεπώς, το Δικαστήριο δεν αναιρεί μόνον την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου, αλλά ακυρώνει και την απόφαση της Επιτροπής.

ΥΠΕΝΘΥΜΙΣΗ : Το Δικαστήριο μπορεί να επιληφθεί αιτήσεως αναίρέσεως, η οποία περιορίζεται σε νομικά ζητήματα, κατά αποφάσεως ή διατάξεως του Γενικού Δικαστηρίου. Καταρχήν, η άσκηση αναίρέσεως δεν έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα. Εάν είναι παραδεκτή και βάσιμη, το Δικαστήριο αναιρεί την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου. Στην περίπτωση που η υπόθεση είναι ώριμη προς εκδίκαση, το Δικαστήριο μπορεί να αποφανθεί το ίδιο οριστικά επί της διαφοράς. Σε αντίθετη περίπτωση, αναπέμπει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο, το οποίο δεσμεύεται από την απόφαση που εξέδωσε το Δικαστήριο στο πλαίσιο της αιτήσεως αναίρέσεως.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδα ☎ (+352) 4303 2582

Στιγμιότυπα από τη δημοσίευση της αποφάσεως διατίθενται από το «[Europe by Satellite](#)» ☎ (+32) 2 2964106

---

⁵ Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 10ης Μαΐου 2016 στην υπόθεση Γερμανία κατά Επιτροπής (T-47/15 · βλ. επίσης ΑΤ [49/16](#) στα αγγλικά).

⁶ Για να μπορούν πλεονεκτήματα να χαρακτηριστούν ως «ενισχύσεις», πρέπει, αφενός, να έχουν παρασχεθεί άμεσα ή έμμεσα με κρατικούς πόρους και, αφετέρου, να μπορούν να καταλογιστούν στο κράτος.

